

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΦΩΚΑΣ

Μετ' ἀληθοῦς εὐχαριστήσεως παρ' ἀπάσης ἀνεξαιρέτως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἠκούσθη τὸ ἄγγελμα τῆς ψηφίσεως τοῦ συμπολίτου μας ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΦΩΚΑ ὡς καθηγητοῦ εἰς τὴν χειρουργικὴν ἐδραν τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τῆς κλινικῆς τοῦ μακαρίτου Γαλβάνη ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν.

Τὸ γεγονός χαιρετίζομεν καὶ ἡμεῖς εὐφροσύνως ὡς ἀρχὴν πραγματικῆς προόδου διὰ τὸ Πανεπιστήμιόν μας.

Ἡ πρόσκλησις Ἑλλήνων ἐπιστημόνων διακριθέντων εἰς τὴν ξένην, ὅχι μόνον θὰ ἱκανοποιήσῃ δίκαιον αὐτῶν πόθον καὶ λίαν πατριωτικὸν ἀλλὰ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον εἰς ἄλλην θὰ ἀνυψώσῃ περιωπὴν.

Ἀξιοὶ ἐπαίνων ὄντως εἰσὶν οἱ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Φωκᾶ ἐργασθέντες, καθὼς καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, τῶν ὁποίων τόσον εὐστοχος ὑπῆρξεν ἡ χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς.

Δι' ἡμᾶς δὲ τοὺς Κεφαλλήνας ἰδιαίτερα ἀφορμὴ εὐχαριστήσεως εἶναι τὸ ὅτι ὑπὸ Κεφαλλήνου ὑπουργοῦ, τοῦ Μομφερράτου, συνετελέσθη γεγονός πολὺ σημαῖνον διὰ τε τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ τὴν τοπικὴν φιλοτιμίαν.

Ο ΚΡΗΝΗΓΟΣ

Ὁ τῶν ὄλων ἀντιλήπτωρ, ὁ καὶ βέκτης ἀρχηγός
τώρα στὰ γεράματά του βρέθηκε καὶ κυνηγός,
καὶ γοράζει τὸ τουφέκι
ἀφ' τοῦ σπῆτι του παρέχει.

Ἀλλ' ἀφοῦ καὶ τὸ κουράγιο δὲν τότε πολυθαστᾷ,
γιὰ νὰ κυνηγᾷ τσίχλες,
πῆρε κι' ἐξ ἑφτά καθήκλες
νὰ βαρῇ στὰ καθίστά!

© 1902.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ.Σ4Υ1Φ30070

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Λοιπὸν χωρὶς νὰ σοῦ τὸ πῶ τὸ ἐννοεῖς καὶ μόνος,
ὅτι ἐπέστη δηλαδὴ τοῦ χωρισμοῦ ὁ χρόνος.
Ἐγὼ πολὺ τὴ σκιάζομαι τῆς ζήτης τὴ φοβέρα
καὶ πρέπει μ' ἐκατάλαβες νὰ πάρουμε κι' ἄερα,
ἄλλως τε κι' οἱ συνδρομηταὶ μ' ἔχουνε συνηθίσει
καὶ τὸν πικρὸν μετ' χωρισμὸν κανεὶς δὲν θὰ πενθήσῃ.

Πῶ πὼ τί ζήτη κάνει!
Τί πληκτικαὶ στιγμαὶ!
Ἀντίο μωρὲ Γιάννη,
νὸν ντισκοντάρ ντὶ μέ!
Κι' ἀφοῦ ἡ εὐτυχία
δὲν ἔρχεται σ' ἐμᾶς,
φεύγω γιὰ τὴ Βλαχία
νὰ μάσω συνδρομάς.

Γ. — Γιὰ τὴ Βλαχία βρίσκεσαι; Τότε λοιπὸν τραγιάσκα,
καὶ νόπτε μποῦνα ντόμουλε καὶ τὴν κακὴ σου φλάσκα!
Νὰ μὴν ξεχάσῃς, βρε Μαρῆ, νὰ πᾶς καὶ στὴ Βραΐλα
νὰ γυρᾷς ὅπως σὴν πρεσβυτέρῳ καὶ φέρῃς τὸ Μῆλα
καὶ ὅλων τῶν πατριωτῶν ἐν νύκτι τῶν μεγάλων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μ. — Κλείσε μωρέ πολυλογᾶ τὸ στόμα σου τὸ λάλον !
 Ἐμένα τώρα δηλαδὴ ζητεῖς νὰ συμβουλέψης,
 πῶχω χρονῶνε πρακτικὴ γι' αὐτὰς τὰς ἐπισκέψεις ;

==

Ἐγὼ λοιπὸν ἀναχωρῶ καὶ σὺ ποῦ μένεις μόνος
 νὰ τρέχῃς μὲ τὸ φούρναρη γιὰ ψήφους ἐπιμόνως·
 δὲν πρέπει ὅμως καὶ ποτὲ, ἀφοῦ ἐγὼ θὰ φύγω
 ν' ἀφήσῃς τὸν πατέρα μου μονάχονε στὸν τρύγο.
 Μαζὺ νὰ συνεμπάσετε τὸ κάθε μας κλωνάκι
 καὶ νὰ προσέξετε καλὰ ἐφέτος τὶς σταφίδες,
 κατὰ τὸ δημοσίευμα Προυτζᾶ τοῦ Ἀντωνάκη,
 νὰ μὴν τὶς κοτσιλίσουνε τὰ πρόβατα κι' ἡ γίδες.

==

Ἀφήσ' ὅλες τὰς δουλειές
 καὶ βγάνετε τὰ κοτσιλῆς
 μέσαθ' ἀπὸ τὸ φρούτο,
 γιὰτὶ τὸ εὖρηκ' ὁ Προυτζᾶς σωτήριο ἐτοῦτο.

==

Γ. — Ὡστε λοιπὸν σοῦ βάλθηκε νὰ πᾶς στὴ Ρουμανία
 κι' ἀφίνεις τέτοιο θέατρο καὶ τέτοια κομπανία ;
 Τώρα εὖρηκες νὰ φύγῃς μωρὲ ἄλλαε Μαρῆ,
 π' ἁρμονίες θὰ χυθοῦνε καὶ τ' αὐτὶ μας θὰ χαρῇ.
 Δὲν καθῆσαι νὰ χορτάσῃς τῆς κοντράλτος τὴ φωνή ;

Μ. — Ἡ κυρία Διαμαντῖνα λὲς πῶς εἶναι στὴ σκηνή.

Γ. — Κι' ὅμως νᾶξερές καυμένε ποῖος τρελλαίνεται γι' αὐτή !

Μ. — Πές μου τὸ λοιπὸν νὰ μάθω !

Γ. — Σκύψε νὰ στὸ πῶ στ' αὐτὶ.

==

Μ. — Ἀπὸ τὴν πόλιν ἐρχομαι καὶ στὴν κορφὴ κανέλα !
 Ὑστερ' ἀπὸ τὴ μπάμπουλα πέφτουμε στὴν ὀρνέλα !
 Εἶχα τὴν ιδέα, Γιάννη, πῶς μ' αὐτὲς τὶς ἀσχημιές
 δὲν θὰ γίνονε καθόλου αἱ συνήθειες γνωριμιές
 καὶ τὸ εἶπα μερικῶν,
 πῶς τὸ θέατρον θὰ ἦναι ἐξ ἀνάγκης ἡθικόν,
 ἀλλὰ βλέπω πῶς ἡ κάψα οὐκ ὀλίγον ἐπιδρᾷ,
 καὶ ἡ εὐθυμὸς νεότης πάντα ἐννοεῖ νὰ δρᾷ !

==

Γ. — Τώρα τὸ σκέφτηκες μωρὲ νὰ πᾶς στὴ Ρουμανία
 καὶ στὰ καλὰ καθούμενα ν' ἀρχίσῃς τὴ φευγάλα,
 μὲς τὴ στιγμὴ πῶπέρασε καὶ ἡ ἐξαμηνία
 καὶ θάρτουν τὰ διαφοράτα τῆς Λόντρας τὰ μεγάλα ;
 Ἡ δὲν τὸ συλλογίζεσαι τί ἐγκλημα θὰ πράξῃς
 νὰ φύγῃς μέσα στὴ στιγμὴ ποῦ θάχωμεν εἰσπράξεις ;

==

Ἀφίνεις τοὺς συνδρομητὰς καὶ φεύγεις ἀσυστόλως
 εἰς ὥρας ποῦ Ἰγγλέζικος μᾶς ἐπεσκέφθη στόλος
 κι' ἴσως νὰ γίνῃ σουαρές κι' ὁ Τζὼν νὰ προσκαλέσῃ
 κατ' ἐκλογὴν ὡς πάντοτε τῆς κρέμας τὸ βελῆσι,
 γιὰτ' εἶναι λίγες, βρε Μαρῆ, ἐκείνες ἡ κυράδες
 ποῦ ξέρουνε νὰ φέρωνται ἀπάνου στὶς φριγάδες.

==

Νὰ φύγῃς ἔτσι ἑξαφνα ! Μὰ δὲν καθῆσαι κάλῃς
 κάπως νὰ μάθουμε κι' ἐμεῖς τί τρέχει στὸ Σπιτάλιο ;
 Νὰ μάθουμε τὴν ἀφορμὴ
 πῶπῃς τέτοια τοῦμπα,
 κι' ἐβγάλανε καὶ τὴ μαμὴ
 τὴ σιόρα Κακαρούμπα,
 κι' ἐβγάλαν καὶ τὸ γαλατᾶ
 πῶπῃγενε τὸ γάλα
 καὶ τόσα πράματ' ἀπ' αὐτὰ
 σπουδαῖα καὶ μεγάλα ;

==

Νὰ μάθουμε λεπτομερῶς ὅλες τὶς ἱστορίες
 καὶ πῶς ἀνάψαν οἱ γιαντροὶ κι' ἐγίνανε καμίνι,
 κι' ἀφοῦ ἐπαρτήσανε ἡ τέσσαρες κυρίες,
 ἡ πέμπτη πῶς νὰ μείνῃ ;
 Ν' ἀντιληφθῇ πρέπει κανεῖς
 πῶς ἔφυγε κι' ὁ Γερμενῆς
 καὶ τί αἰτίας ἔχει,

καὶ τέλος πάντων, βρε Μαρῆ, νὰ μάθουμε τί τρέχει
 γιὰτὶ μ' αὐτὰ τὰ ξαφνικά μ' ἔχουνε φοβισμένο,
 αὔριο ποῦ θὰ πᾶμ' ἐμεῖς μὴν τῷδρουμ κλεισμένο.

==

Μ. — Μ' ὅσα βρε Γιάννη καὶ ἂν μοῦ λὲς, μ' ὅσα καὶ νὰ μοῦ
 θὰ φύγω γιὰ τὸ Σουλινᾶ καὶ μὴν τὸ ἀμφιβάλλῃς.
 Ὁ Μιχαλάκης, ἡ μαμὴ, ὁ γαλατᾶς κι' οἱ ῥέστοι,
 λίγο μ' ἐνδιαφέρουνε πᾶω στὸ Βουκουρέστι
 μὲ Βλάχους ὁλοστρουμπουλές νὰ πιάσω γνωριμία.

Γ. — Ἄν περισσεύουν, φέρε μας στὸ γυρισμὸ καμμία,

==

Μ. — Στοὺς πλούσιους φόρτωμα θὰ πᾶ νὰ γένω
 μήπως λιγάκι δυναμωθῶ,
 ἔχε ὑγείαν φεύγω πηγαίνω,
 τὸ πεπρωμένον ἀκολουθῶ.
 Σὰν φύλλο κίτρινο καὶ μααραμένο
 ἀφ' τὰ δικὰ μας φεύγω νερά,
 κι' ἐκεῖ ὁλόξυγγοθ θὰ πᾶ νὰ γένω
 κι' ἴσως γυρίσω καὶ μὲ παρᾶ.
 Φεύγω μὲ δάκρυα, φεύγω μὲ θλίψη·
 γειά σου, βρε Γιάννη, ἀγαπητὲ·
 τὸ δὲ Ζιζανιὸν μὴν θὰ λείψῃ
 ὀκτὼ Σαββάτα, συνδρομηταί.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΔΕΚΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τοῦ κλήδονα στέχοι,
γραμμμένοι στήν τύχη.

Ἡ Μοῦσα τὸ νερὸ ζορᾷ καὶ σημαδεύει βγάνει
καὶ τύχης λιανοτράγουδα τὰ παρακάτω κάνει.

Ἀγάπα με νὰ σ' ἀγαπῶ, θέλω με σὰν σὲ θέλω,
σὰν κουνουπιέρα γίνεσαι με τὸ κρουστό σου βέλο.

Ὁ ἔρως θέλει φρόνησι, θέλει ταπεινόςουνι,
θέλει νὰ μὴν πολυγελᾷ στὸ δρόμο, δεσποσύνη.

Ἀρχόντισες καὶ μερικὲς με δίχως καπελίνα,
νὰ μὴν τὴν ξαναπέξετε στὸν κῆπο τὴν μπερλίνα.

Ἀγγελικοῦλα ζάχαρι, Ἀγγελικοῦλα μέλι,
μπουμποῦκι χειμωνιάτικο καλοκαιρινὸ παστέλι.

Ἀηδὸνι τοῦ περιβολιοῦ τοῦ ψάλλεις καὶ μαγεύεις,
ὁ κόσμος εἶναι ψεύτικος καὶ νὰν τὸν ἀλαργεύεις.

Κοιμῆ μου ἐρωτόκριτε ποῦ τὸ κορμὶ τσακίνεις,
ἄνθρωκες φεῦ! καὶ κάρβουνα ὁ θησαυρὸς ἐκείνης!

Μὲ τοῦ τσαγριοῦ τὸ βούτυρο γιομίζεις καὶ παχένεις,
μὰ μὲ τὸ νεὸ σου καὶμὸ σὰν τζιντζίκας θὰ γένης.

Καμαρώμενε κηρυγὲ ποῦ κηρυγᾷς τὰ πλούτη,
ἔφρες τὴν χυλόπητα πέντε φορές μ' ἐτούτη.

Ἀς ἤμουνα φτωχότερος δέκα φορές ἀκόμα
κι' ἂς εἶχα τοῦ ὑπελεγχοῦ τὸ μπόι καὶ τὸ χρῶμα.

Κάτου στῆς πλάκας τοὺς στενοὺς κι' ἀποκρυμμένους δρόμους,
σπουδαῖο ρόλο παίζουσε ὁ ἔρως με τοὺς νόμους.

Λὲς πῶς τυφλὴ ἐγένηκες διὰ τὸν κόσμον πλέον!
κι' ἀπεναντίας τὸν τυρᾷς με δύο περιπλέον.

Βελουδοροδομάγουλη καὶ ζαχαροπλασμένη,
νῆμουνα στήν καπέτα σου μιὰ μυῖγα καθισμένη!

Φεύγεις γλυκεῖα μελαγχροινὴ κι' ὅλος ὁ τόπος βόγγει,
νὰ βλαστημήσω μῶς χεται Πατέρα καὶ Μισολόγγι.

Στατάδο κι' ἑμορφο κορμὶ πολὺ σὲ καμαρώνω,
ποῦ τὸ ἄνθος τοῦ στήθους σου εἶν' ὁ κορσὲς σου μόνο.

Γιῶ, πῶ, χαρὰ στὸν τόπο μας· τί στολισμὸς μεγάλος·
δὲν ἔφθιν' ἕνας Βουρουνχλᾶς παρὰ μᾶς ἦλθε κι' ἄλλος.

Ὅσα 'ναι τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ, τόσες προτάσεις ἔχεις,
ἀλλὰ σὰν ἐξυπνο πουλὶ τὰ ξώθεργα τ' ἀπέχεις.

Ξεσκύφωτη ποῦ περπατεῖς με τὴν καπελωμένη,
σὰν ἄγγελος μετ' φαίνεσαι στὰ κάτασπρα ντυμένη.

Γαρύφαλό μου κόκκινο γαρουφαλίζ· κλωνάρι,
ἀκόμα δὲ βαρέθηκες νὰ γίνεσαι φανάρι;

Ἐσένα τῶχ' ἡ τύχη σου ὅπου κι' ἂν ἀγαπήσης,
εὐτ' ἕνας μῆνας δὲν περνᾷ ποῦ θὰ χρεωκοπήσης.

Μὲ μαγεύουν τὰ πουλάκια τὰ λουλούδια κι' ἡ μυρτιζὴ
μὰ περισσότερο τὰ γάντια ποῦ κρατεῖ ὁ Πελετιζ.

Ἀφῆστε με μωρὲς παιδιὰ τὸ ξίφος νὰ τρεχίσω
ποῦ καρτερῶ τὸν Κατραβᾷ γιὰ νὰ μονομαχήσω.

Δύο πουλάκια εἴμαστε, τὰ δυὸ ἀγαπημένα
κι' ἀπὸ μικρὰ τὰ δύστυχα στ' ἀπρεμιντὶ βγαλμένα.

Ἀπότου πῆρες τὸν καὶμὸ τῆς μακρυνῆς θαλάσσης,
ποτέ, γλυκὸ μου πρόσωπο, δὲν σ' εἶδα νὰ γελάσης.

Κρίνε μου πολυζήλευτε με τὸ θυμὸζο πάσο,
τὴ σκάλα τοῦ ἡλεκτρικοῦ θέλω γιὰ νὰ σὲ φτάσω!

Αὐτὰ τὰ μαῦρα ποῦ φορεῖς, βγάρτα καὶ μὴ σὲ μέλλῃ·
σὲ τέτοια νηότῃ κι' ὠμορφιά, ἡ κόλαση τί θέλει;

Ἐὰν ὁ περονόσπορος ἐφέτος δὲν ἐφάνη,
νὰν τὸ χρωστᾷμε στίς εὐχὲς τοῦ ἐλάκου τοῦ Πεφάνη.

Πῆγες νὰ μονομαρῆστῃς λογάτε στήν Ἀθῆνα,
κι' ἔχασες τὴν ἀφέλεια, ἀφρόπλαστη Πιπίνα.

Ψηλὰ τ' ἀσκώνεις τὰ μαλλιά, ψηλὰ κι' ὁ νοῦς σου πάει,
ψηλὸς καὶ σουλοπιτάρικος κι' ὁ νηὸς ποῦ σ' ἀγαπάει.

Εἶσαι σεμνὴ καὶ νόστιμη κι' ἀφράτῃ σὰν φραντζόλα,
ἀλλὰ καὶ ἡ προσποίησης σου τὰ χαλαίει ὅλα.

Στάσου καὶμένη μου ψυχὴ καὶ θαύμασε κομματί,
τὸν καθαλιέρ ντὶ γκρατσια με τὸ γιαλὶ στὸ μάτι.

Ὁ Γρήσας, δύο πράματα ποτέ του δὲν θ' ἀφήκῃ,
τὸν κόσμον τὸ δικαστικὸ καὶ τὸ ἐπιτροπικὸ.

Ἡ τζελευδιά ἡ κομπὴ με τὰ μαλλιά τὰ θεία,
ἕνα γράμμ' Ἀποστόλο ἐπλήρωσε β' α' θ' ε' ι' α'!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μολφέτας ἂν δὲν ἤμουνα τοῦ κάρρου ποιητῆς,
ἄς ἤμουν Μχυροκέφαλος ἐπιθεωρητῆς.

Σὰν τὸ φαράκι τοῦ γιαιοῦ γλυστράς ἀφ' τοῦς φαράδες·
μ' ἄρᾳ γε τέτοια θάσσουνε καὶ δίχως τοὺς παράδες;

Τῆς μακρυνῆς τῆς γειτονιᾶς καμαρωτὴ χελῶνα,
παρεξηγεῖται τ' ἄγερὸ ποῦ πέρνεις στὴν Κολῶνα.

Μὲ τὰ λεῦσα μὰς θαμπώνεις, μὲ τὸ βλέμμα μὰς θερίζεις,
μὲ τὸ μούτρο σου τ' ἀφράτο, δυστυχῶς μὰς φοβερίζεις!

Μερίαστε! Τ' αὐτί του κανεῖς μὴν κουνᾷ,
ὁ ἄρης Ἀνδρέου καθάλα περνᾷ.

Τρυγῶνα μου περήφανη μ' ἄλλα πουλιὰ μὴν τρέχης,
παρὰ μὲ τὸν ἀλέκτορα ποῦ βίτζαβι σου ἔχεις.

Ὁ Μηλιαρέσης, μάταια τὰ δόντια σου σφραγίζει·
δὲν σοῦ πονοῦν τὰ δόντια σου· τὸ πέτο σου φλογίζει.

Ἀγγέλοι σ' ἐθαφτίσανε πῶχους τὸ φερσιμό τους,
ἢ σ' ἐπροσλάβανε καὶ σὲ μὰς τὸ συνδυασμό τους;

Βασιλικό μου ὄνομα, βασιλικό μου σῶμα,
μπροστὰ σου μένει μάρμαρο τῆς Μούσῃς μου τὸ στόμα.

Ἄν σὲ θαυμάζει μιὰ φορὰ ἡ μάνα σου, εὐλόγως,
ἐγὼ σαράντα, κόρη μου σὲ χαίρομαι. Τί λόγος!

Ἀπάνου στὰ ψηλώματα μιὰ ριζαμάπ' ἀνθίζει
ποῦ τὴν ὀρά της νὰ κρατῇ ποτὲ δὲν συνηθίζει.

Δὲν ἔχω ἄλλα νὰ σὰς πῶ, τᾶσσωσα τὰ τραγούδια,
καλὰ σὰς στεφκνώματα χρυσᾷ μου κοπελοῦδια.

ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ

Ἄν ἔρχομαι συχνὰ στὸν κύρ Ἀνδρέαν
κι' ἂν πίνω ἐκεῖ μέτα τὴ βουμπόλα,
δὲν βρίσκω τὴν ταβέρνα του ὡραίαν
τὸ δὲ κρασί δὲν ἀγαπῶ καθ' ὅλα.

Σιμὰ μὲ τὴν ταβέρνα εἶσαι σὺ
κι' ἔρχομαι νὰ βουρῶ τὴν εὐωδίᾳ σου
τοὺς φίλους μου ζαλίζει τὸ κρασί,
ἐγὼ μεθῶ π' ἀποῦω τὴ λαλιά σου!

Μονωτήρας.

Ἐναντι τῆς μεσομήτου οἰκίας Μεταξᾶ, ἀλέθεται καὶ πο-
λεῖται λαμπρῶς καὶ πρῶτης ποιότητος ἀπὸ παχυντὴν Ἀρ-
μένιον. Δοκιμάστε καὶ θὰ μένετε εὐχαριστημένοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καλὴ ἀρχή! Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Φωκᾶ μὰς
ἀναπτερώνει τὰς ἐλπίδας καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Δελλαπόρτα.
Ἄν δὲν γίνονται μεγάλα καινούργια πράγματα, ἄς διορ-
θωθῶσι τοὺλάχιστον μερικὰ ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἄλλοι ἐχά-
λασαν.

— Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τῆς
πληρώσεως τῆς ἐδρας τῆς χειρουργικῆς, ὁ νῦν πρωθυπουργὸς
ἐνδιαφέρετο πρωτίστως ὑπὲρ τοῦ ἐξαδέλφου του κ. Ζαίμη
διακεκριμένου παρ' ἡμῖν χειρουργοῦ. Πᾶσα ὑποχώρησις ἐκ
μέρους του εἰς τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν
τιμᾷ. Πρέπει νὰ εἴμεθα δίκαιοι τόσο μᾶλλον ὅσῳ δὲν εἴμε-
θα συνειθισμένοι εἰς τοιαῦτα πράγματα ἕως τώρα.

— Ἐκτάκτως καλὸν εὐρίσκομεν τὸν παρεπιδημοῦντα ἰτα-
λικὸν θίασον. Ὁ βαρύτονος Sera, ὁ ὑψίφωνος Strada, καὶ ἡ
κοντράλτο Werghes, μὰς ἐνεθουσίασαν. Εἶναι καλλιτέχναι
ἐξ ἐκείνων οἵτινες δὲν ἔχονται τόσον εὐκλα εἰς τὰ μέρη μας.
Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἰὰν ὁ δῆμος συνεννοεῖτο μετὰ τοῦ ἐρ-
γολάβου — ὁ ὅποιος νομίζομεν ὅτι ἤδη ἔχει κάμει τὴν πρό-
τασιν αὐτὴν — διὰ νὰ ἔχωμεν τὸν θίασον αὐτὸν συμπλη-
ρωμένον τὴν χειμερινὴν περίεσον καὶ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν
μάστιγαν τῆς ὑπερέτας. Βεβαίως αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν δὲν
πρέπει νὰ τὴν χάσωμεν.

— Τὸ μέγα τάλαντον τοῦ ἀριθμομνήμονος Διαμαντῆ πα-
ρουσιάζεται καὶ εἰς τὴν δεκαπενταετῇ ἀδελφὴν του Οὐρανίαν.
Πρὸ ἡμερῶν ἡ κόρη ἐνώπιον τῶν διδασκαλῶν τοῦ ἐν Πυλάρῳ
σχολεῖται καὶ ἀρκετοῦ κόσμου ἔλυσε διάφορα προβλήματα
ἀπαράλακτα ὡς ὁ ἀδελφός της. Μὰς γράφει ὅτι προτίθεται
κατ' αὐτὰς νὰ δώσῃ μιὰν ἐσπερίδα καὶ ἐδῶ καὶ δὲν θὰ κάμῃ
ἄσχημα διότι κανεῖς δὲν θὰ μείνῃ, ὁ ὅποιος νὰ μὴ σπεύσῃ νὰ
θαυμάσῃ αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸν φαινόμενον τῆς μνήμης.

— Τὴν μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης εὐρέθῃ πνιγμένος εἰς
θέσιν Γραδάκια τῆς Λάσσης ὁ ὑποδηματοποιὸς Βαλιάνος Λαμ-
πύρης. Λόγοι εἰκονομικοὶ τὸν ἠνάγκασαν τὸν δυστυχῇ νὰ
τερματίσῃ οὕτως τὸν βίον του καὶ νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν τύχην
τῆς πολυμελεστατὴν οἰκογένειαν.

— Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει τὴν διακοπείσαν ἐκδοσίν της ἡ
ἀξιόλογος παρ' ἡμῖν ἐφημερίς « Ἑμπρός ».

Ἐνοικιάζεται ἀνώγειος οἰκία καταλληλοσάτη δι' οἰκογέ-
νειαν εἰς συνοικίαν ἀγίου Ἐλευθερίου. Πληροφορίαι εἰς τὸ
ὑποδηματοποιεῖον ἀδελφῶν Βερονίκη.

Ἐσεῖς ποῦ ταξιδεύετε καὶ στὴν εὐχή μου πάτε,
τὸ πλοῖον τῆς πατρίδας μας πρέπει νὰ προτιμᾶτε,
τὸ καθαρὸ τὸ γρήγορο, τὴν Πύλαρον τὴν κόρη
π' ἀκόμη δὲν ἐγίνηκε καλλίτερο βαπόρι,
τὴν Πύλαρον ποῦ καθάρα κι' ὡραία μαγειρεῖται
καὶ κατὰ γὰρ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὁδοῦ γυρεύει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΛΕΥΣΗ
ΤΕΛΕΙΟΝ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Β. ΕΥΓΕΝΙΔΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ